

## La tribuna

## El sentit d'estat que manca a Antoni Martí

El més greu és l'absoluta manca de respecte i de sentit institucional esmerçat pel cap de Govern

VÍCTOR  
Naudi

El passat dijous al Consell General vàrem assistir al desenllaç de l'intent d'aproximació entre **Antoni Martí** i els consellers generals del partit Socialdemòcrata, intent que es va saldar en un fracàs de l'interès electoralista del primer, que va topiar amb els interessos electoralistes dels segons.

Que hi havia en joc? Difícilment ho sabrem, i no parlo pas de la voluntat de DA per ajustar un pressupost que una vegada més se'ls escapa de les mans i que tampoc és el que el país necessita, especialment en matèria d'inversió.

De ben segur els aproximadament vuit milions d'euros de transferència suplementària que caldrà abonar als comuns en el seu moment es repartiran en benefici del conjunt de la societat, en matèria d'inversions més ben justificades que no pas les previstes pel Govern. Inversions millor repartides dins el territori. També ajudaran a rebaixar l'endeutament comunal. Cal notar de passada, que els cinc comuns de majoria demòcrata malgrat defensen la congelació proposada pel seu líder prou que paren la mà per rebre el suplement de transferència congelada.

De tot plegat al meu entendre el més greu és l'absoluta manca de respecte i de sentit institucional esmerçat pel cap de Govern tal com està portant el procés de la reforma comunal. El passat dijous li vaig recordar que una vegada més bandejava les institucions, en concret el compromís expressat en seu parlamentària el 4 de maig del 2016 en el debat d'orientació política, i en el qual es comprometia «durant les properes setmanes a crear un grup de treball a tres bandes que agrupi el Consell General, els comuns i el Govern per adaptar el sistema de competències i transferències a la



realitat actual». Paraules textuais de **Toni Martí**.

Transcorreguts nou mesos d'aquell compromís i després d'asabentar-nos els consellers generals, gràcies a la premsa, que el Govern i els comuns ja tindrien un document a punt de ser enllestit, el sr **Martí** es penjava medalles davant del Consell General assegurant que abans d'acabar aquest mes de febrer ens proposaria el resultat del treball.

**TRENCANT** una vegada més la seva paraula el cap de Govern, que no ha tingut a bé d'incloure els grups parlamentaris en la negociació per la reforma i tampoc ha informat els grups de l'oposició tret del Partit Socialdemòcrata, amb el qual festeja fa dies. Ens menysté en una qüestió cabdal però despenja el telèfon per informar en relació als acords transfronterers adop-

**A Toni Martí se li gira el temps en contra, ara vol fer en uns mesos tot allò que en sis anys ni ha volgut ni ha estat capaç de fer**

tats amb les autoritats franceses per la millora dels accessos a Andorra, una vegada ja ho sabem per la premsa. Un exemple més del seu magre sentit d'estat.

Probablement les aportacions fetes pels comuns i el Govern per a concretar un nou marc de transferències seran rellevants i el Govern té la iniciativa legislativa per a presentar-los. Però legítimament qui ha d'acabar legislant és el Consell General. I si no participa en la negociació des del primer dia, tenint en compte la transcendència institucional de l'acord cercat que requereix d'un màxim consens, i que per tant hauria de culminar amb un suport

el més ampli possible, difícilment s'aconseguirà el resultat que es mereix la reforma. Pot acabar passant el que va succeir en la votació de la darrera sessió del Consell General: si manca una majoria qualificada dels consellers elegits a la llista nacional no hi hauria reforma.

També ens ratificava el sr **Martí** el que ja havia transcendit gràcies als mitjans: que el Govern i comuns ja haurien establert un topall de transferències que no haurien de superar anyalment els 55 milions d'euros.

Tot plegat rocambolesc. L'única finalitat de la reforma per al sr **Martí**, és aconseguir una quantitat eco-

nòmica tancada, subjectiva i determinada en base als pressupostos de l'Administració General. Es comença la casa pel llosat.

I de la delimitació de competències què hi ha? Potser que comencem per definir una nova repartició de les competències entre comuns i el Govern i aquesta determinarà el finançament que li pertoca a cadascú, en base a criteris de responsabilitat, proporcionalitat, solidaritat, territori i població i que també hauria de contemplar unes prioritats de la utilitat pública periodificades en el temps.

**A Toni Martí se li gira el temps en contra, ara vol fer en uns mesos tot allò que en sis anys ni ha volgut ni ha estat capaç de fer.** El seu tarannà autoritari i la seva manca de sentit d'estat cada dia ens allunyen més de l'assoliment dels objectius que el país es mereix. ≡

Conseller general per SDP